

ПРИМЉЕНО: 21. 04. 2015

932

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група

БОРИС ТАДИЋ-Социјалдемократска странка, Заједно за Србију, Зелени Србије
20. април 2015. године

Београд

Фамилија	Број	Примеч.	Вредности
01	011-63/0		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог Закон о употреби знаковног језика подносимо:

А М А Н Д М А Н I

У члану 1. после речи: „начин употребе зслуге тумача за знаковни језик,” додају се речи: „успостављање Регистра тумача знаковног језика,”

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да је неопходно овим законом успоставити јединствени Регистар тумача знаковног језика како би се право на употребу знаковног језика када се оно врши преко тумача остварило на најбољи могући начин.

А М А Н Д М А Н II

У члану 2. тачка на крају реченице брише се и додају се речи:
„ради њиховог равноправног укључивања у животну и радну окolinу, као и све облике друштвеног живота с једнаким правима и условима те с једнаким могућностима какве имају особе без оштећења слуха.”

О б р а з л о ж е њ е

Члан 2. Предлога закона одређује начела закона која произилазе првенствено из Устава, те сматрамо да је неопходно прецизније идредити и суштински циљ овог закона кроз формулатију да се законом обезбеђују услови за укључивање глувих особа у радну и животну средину те да се стварају услови једнаких могућности за те особе,

А М А Н Д М А Н III

У члану 3. став 1. мења се и гласи:

„Глута особа у смислу одредби овог закона је особа без слуха, особа оштећеног слуха, као и особа са комуникационим тешкоћама код које је услед функционалних оштећења комуникација говором отежана или не постоји.”

Став 2. мења се и гласи:

„Знаковни језик је језик споразумевања глувих особа, односно природно средство за споразумевање глувих лица, визуелно-језички систем с одређеним постављањем, положајем, усмераеностом и покретима руку и прстију те мимиком лица.“

У ставу 3. на крају реченице брише се тачка и додају се речи: „и уписано је у Регистар тумача знаковног језика.“

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом предлажемо прецизније одређивање појма глуве особе ближе дефинишући да се под глувом особом подразумева особа без слуха или оштећеног слуха, али и свака друга особа код које је комуникација отежана или не постоји, те у том смислу постаје особа којој се признаје право на коришћење знаковног језика. Дакле то може бити и особа која је нема, без проблема са слухом. Сматрамо да одређење какво је дао Предлагач није прихватљиво будући појам глуве особе одређује тако да је у питању особа која због одређених препрека ограничена у пуном и равноправном учешћу у друштвеном животу. Дакле, према Предлагачу особа прво мора бити ограничена у учешћу да би се могла сматрати глувом особом која може користити права из овог закона. Смисао овог закона је управо супротан, да уопште не дође у ситуацију да због одређених сметњи буде ограничена у учешћу у друштвеном животу.

Амандманом се предлаже измена става 2. Дефиниција предложена амандманом је адекватнија, прецизнија и јаснија у смислу дефинисања појмова у законима, уопште. Предлог закона садржи недовољно јасну и недовољно размљиву дефиницију појма знаковног језика, која се може пронаћи у високошколској литератури, а амандманско решење полази од тога да законски појмови морају бити разумљиви за што је могуће ширити круг лица.

Амандманом смо интервенисали и на став 3. истог члана предвиђајући да тумач за знаковни језик мора бити уписан у посебан Регистар тумача знаковног језика. Сматрамо да је потребно да се оформи посебан регистар, који ће водити министарство надлежно за заштиту права инвалида чиме би се обезбедила ефикасније вршење права на употребу знаковног језика.

А М А Н Д М А Н IV

Назив изнад члана 5. мења се и гласи:

„Учење одраслих особа знаковном језику“

У члану 5. став 1. речи: „знаковног језика“ замењује је се речима: „одраслих особа знаковном језику“, а речи: „може бити прилагођен“ замењују се речима: „је прилагођен“

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се прецизније уређује члан 5. а нарочито имајући у виду члан 4. став 3. Наиме, у члану 4. став 3. утврђено је право глувог детета да учи и користи знаковни језик, међутим учење знаковног језика, које је уређено чланом 5. и представља разраду претходног члана, уређено је само у контексту одраслих особа и образовања одраслих. Сматрамо да је потребно да се направи јасна разлика између ситуација у којој се одрасле особе уче знаковном језику и ситуације када глува деца у оквиру образовног система оставарују своје право на учење и коришћење знаковног језика. Ово је посебно значајно када се има у виду да учење одраслих знаковном језику подразумева учење не само глувих особа, већ и особа којима је ово знање потребно ради споразумевања са глувим особама (нпр. родитељи или рођаци глувог детета), као и особа које на овај начин постају тумачи за знаковни језик. Дакле, овде се говори о учењу одраслих особа, а да никде у закону није ближе уређено питање учења деце знаковном језику.

Поред тога амандманом се поставља као императив, а не као моугљност да се програм буде прилагођен потребама и могућностима глувих особа. Без обзира да ли се језику уче глуве особе или оне које то нису програм по коме се учи знаковни језик мора бити такав да они који усвајају знања усвајају их на начин који ће обезбедити комуникацију са глувим особама, дакле мора се у постављању програма поћи од тога које су комуникационе потребе и комуникационе могућности глувих особа, јер су оне увек један од страна у комуникацији и због њих се језик учи и користи.

А М А Н Д М А Н В

После члана 5. додаје се назив новог члана и нови члан 5а који гласи:

„Учење глуве деце знаковном језику
Члан 5а.

Учење глуве деце знаковном језику организује се и спроводи у предшколским установама, односно основним школама према посебном програму који је прилагођен потребама и могућностима глуве деце и који треба превасходно да обезбеди социјални развој и осposобљавање за даље учење и социјализацију.

Програм из става 1. овог члана доноси министар надлежан за послове образовања уз претходну сагласност министра надлежног за послове унапређења положаја особа са инвалидитетом.“

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом предлажемо увођење новог члана 5а који представља логичку целину са чл. 4. и 5.

У члану 4. став 3. утврђено је право глувог детета да учи и користи знаковни језик, међутим ово право није добило своју разраду на начин на који је право одраслих особа на коришћење знаковног језика добило.

Сматрамо да је потребно обезбедити системско решење, према коме глуво дете (а према одредницама из овог закона то може бити дете које не мора нужно бити без слуха, већ може имати неко друго ограничење у комуникацији) учи знаковни језик у вртићу, предшколској установи или у основној школи. Дакле, ако је већ утврђено право детета да учи и користи знаковни језик, потребно је законом утврдити да то право реализује у вртићу, предшколској установи или основној школи. На овај начин се обезбеђује вишеструка корист: дете се учи знаковном језику и оспособљава се за даље усвајање знања, али и за комуникацију са својом средином, чиме се постиже његова социјализација; уједно ће и вршњаци глувог детета прихватати знаковни језик као нормалан вид комуникације што доприноси не само социјализацији глувог детета, већ и уопште развоју личности код вршњака развијањем свести о толеранцији, равноправности, праву на различитост.

А М А Н Д М А Н VI

У члану 6. став 1. мења се и гласи:

„Глуба особа у поступку остваривања права или на закону заснованог интереса има право на услуге тумача за знаковни језик.“

После става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Право на услуге тумача за знаковни језик не искључује право глуве особе да другим облицима комуникације (читањем са усана, писањем или на други начин) оствари право или на закону заснован интерес.“

О б р а з л о ж е н ј е

Предложеним амандманом се у већој мери гарантује право на употребу знаковног језика преко тумача. Начин на који је Предлагач формулисао став 1. члана 6. у пракси би довео до тога да се глуба особа онемогућава да на најбољи могући начин оствари своја права или на закону засноване интересе, будући да је Предлагач предвидео да глуба особа тек када није у могућности да неким другим видом комуникације (читањем са усана ил писањем или на други начин, вероватно мимиком или гестикулацијом) оствари своја права да онда може да користи услуге тумача. Дакле, према решењу Предлагача тек уколико службеник у општини нпр. није у стању да разуме глуву особу или глуба особа службеника, или тек пошто се деси да су мислили да су се разумели па се испостави да нису (нпр. глуба особа је тражила извод из матичне књиге рођених свог детета, а добила је услед неразумевања нпр. свој извод из матичне књиге рођених или извод из матичне књиге венчаних) онда би глуба особа могла да тражи тумача, јер је претходно иссрпела све видове комуникације (очигледно безуспешно и вероватно се нервирајући, а и губећи време). Нашим амандманом се предвиђа да глуба особа увек има право на коришћење услуга тумача, а да то право не умањује њено право да покуша да се споразуме и другим облицима комуникације. Дакле

наш амандман предвиђа решење према коме је глута особа та која ће изабрати вид комуникације који њој највише одговара да би остварила своје право.

А М А Н Д М А Н VII

У члану 7. у ставу 1. речи: „из члана 6. овог закона бришу се, а после речи: „да користи знаковни језик“ ставља се запета и додају речи: „непосредно или преко тумача за знаковни језик“.

Додаје се нови став 2. који гласи:

„Државни орган, орган аутономне покрајине, односно орган јединице локалне самоуправе дужан је у да обезбеде услуге тумача за знаковни језик у случају када у поступку пред тим органом учествује глута особа.“

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање дела одредбе из става 1. који право на употребу знаковног језика у поступку пред јавном службом особи из члана 6. овог закона. Члан 6. уређује право на услуге тумача за знаковни језик, а не одређује ближе глуту особу. Члан 7. уређује генерално употребу знаковног језика у поступку пред „јавном службом“. Сматрамо да упућивање које Предлагач користи није адекватно.

Амандманом предлажемо додавање новог става којим се утврђује обавеза државног органа, органа аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе да обезбеде услуге тумача за знаковни језик. На овај начин се обезбеђује механизам за остваривање права у поступцима пред државним односно другим органима, а тиме се остварује једнака доступност органа грађанима, једнакост у остваривању уставом и законом зајемчених права и на закону заснованих интереса.

А М А Н Д М А Н VIII

У члану 8. речи: „из члана 6. овог закона“ бришу се, а на крају реченице брише се тачка и додају се речи: „у складу са овим законом.“.

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да је овакво упућивање непримерено, нарочито када је Предлагач у члану 6. предвидео да глута особа треба прво да покуша са свим начинима комуникације па да онда евентуално користи услуге тумаче. Сматрамо да је примереније дефинисати да се право на коришћење знаковног језика врши у складу са овим законом. Поред тога не видимо разлог зашто би се ово право ограничавало на особе из члана 6. који регулише употребу услуга тумача када глута особа остварује права или на закону засноване интересе. Могуће је да глута особа која учествује у политичком животу на састанцима органа јавне власти не остварује своје право, већ је присутна као представник одређене организације, заступа интересе одређене групације мимо питања глутних особа. Због чега јој не

би било признато право на коришћење знаковног језика и тада, иако се у конкретној ситуацији не бави непосредним остваривањем свог неког права?

А М А Н Д М А Н I X

У члану 9. у ставу 2. речи: „на основу процене потреба за пружањем додатне образовне, здравствене и социјалне подршке интерресорне комисије“ бришу се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом предлажемо брисање дела става 2. који представља ограничавање за вршење права на употребу знаковног језика у установама образовања. Наиме, Предлагач је у ставу 2. предвидео да се образовно-васпитни рад у школама и на факултетима може изводити на знаковном језику, али да се то врши на основу процене потреба. Сматрамо да се постојање овакве потребе претпоставља, тј. да она постоји оног тренутка када у школама или на факултетима постоје ђаци или студенти који користе или треба да користе знаковни језик.

А М А Н Д М А Н X

У члану 10. речи: „из члана 6. овог закона“ бришу се, а речи: „док постоји објективна потреба за таквом услугом“ замењује се речима: „и уопште у остваривању права код послодавца, као“.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманско решење пружа двоструку гаранцију за побољшање радноправног положаја глувих особа. Наиме амандманом смо фактички избрисали решење према коме се право да користи знаковни језик у току запошљавања и рада код послодавца ограничава на период „док постоји објективна потреба за таквом услугом“ и уједно проширили право на коришћење знаковној језику на све ситуације које подразумевају остваривање било ког права код послодавца.

Сматрамо да се не може ограничити право на коришћење знаковног језика на период док постоји објективна потреба. Глуба особа има право да користи знаковни језик као свој природни језик (члан 3. став 2.) и не може јој се то право ограничивати. Оваква потреба постоји све време док је глуба особа у радном односу јер је она знаковни језик користи као свој природни језик, поред тога у сталној је комуникацији са послодавцем која подразумева не само примање и извршавање радних налога, већ и остваривање одређених права. У том смислу одредба коју је Предлагач формулисао је дискриминаторска и да се не сме наћи у закону који усвоји Народна скупштина.

А М А Н Д М А Н XI

После члана 10. додаје се нова глава III. нови назив главе и нови чл. 11-14. који гласе:

„III. ТУМАЧИ ЗА ЗНАКОВНИ ЈЕЗИК И РЕГИСТАР ТУМАЧА

Тумачи за знаковни језик Члан 11.

Тумач знаковног језика може бити пунолетно лице које је стекло знање и вештине тумача знаковног језика према програму из члана 5. став 1. тачка 2), има сертификат о стеченом знању (сертификат тумача за знаковни језик) који му је издао организатор активности образовања одраслих из члана 5. и које је уписано у Регистар тумача знаковног језика.

Тумачи су у свом раду дужни да поштују кодекс професионалне етике за тумаче.

Тумачи су дужни да се јављају на провере знања на захтев издаваоца сертификата.

Регистар тумача Члан 12.

Регистар тумача знаковног језика води министарство надлежно за послове унапређења заштите особа са инвалидитетом и садржи:

- 1) датум и број одлуке о упису у Регистар;
- 2) име и презиме тумача, датум и место рођења, јединствени матични број грађанина (ЈМБГ), адресу и место пребивалишта;
- 3) занимање и степен стручне спреме;
- 4) датум издавања сертификата и назив издаваоца сертификата и
- 5) друге податке.

У Регистар може бити уписан сваки пунолетни пословно способни држављанин Републике Србије који поседује сертификат тумача за знаковни језик.

Тумач се брише из Регистра тумача:

- 1) у случају смрти;
- 2) у случају лишења пословне способности;
- 3) кад поднесе захтев за брисање;
- 4) ако се не одазове на позив за проверу знања или не задовољи критеријуме провере знања из члана 10а став 3.
- 5) ако му је изречена забрана обављања послова тумача због повреде кодекса професионалне етике за тумаче.

О упису, односно брисању из Регистра доноси се решење.

Решење из става 2. је коначно, али се може покренути управни спор.

Регистар се редовно ажурира, а извод из регистра, који садржи име, презиме, место пребивалишта и податке о сертификату тумача, објављује се на званичној интернет страници министарства надлежног за послове унапређења заштите особа са инвалидитетом.

Министар ближе уређује садржину и начин вођења Регистра.

Кодекс професионалне етике тумача

Члан 13.

Савези удружења која се баве заштитом глувих особа и министарство надлежно за послове унапређења заштите особа са инвалидитетом заједно усвајају Кодекс професионалне етике тумача.

Кодексом професионалне етике тумача утврђују се начела делатности тумача, права, обавезе и дужности при обављању тумачења, поступак за утврђивање одговорности због повреде правила и мере које се изричу, као и надлежност за вођење поступка и изрицање мера.

Тарифа за рад тумача за знаковни језик

Члан 14.

Тумач за знаковни језик има право на накнаду за свој рад према тарифи за тумача коју, на предлог савеза удружења која се баве заштитом глувих особа доноси министар надлежан за послове унапређења заштите особа са инвалидитетом.

Одлука о тарифама из става 1. објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије“, на званичним интернет страницама министарства надлежног за послове унапређења заштите особа са инвалидитетом и савеза удружења која се баве заштитом глувих особа.“

Глава III постаје глава IV и даље се врши пренумерација.

Члан 11. постаје члан 15. и даље се врши пренумерација.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом предлажемо увођење нове главе која регулише питања тумача, њихове евидентије, права, обавеза и накнаде за рад. Будући да је делатност тумача за знаковни језик главни механизам остваривања права на коришћење знаковног језика, а подсетимо да је знаковни језик у члану 3. став 2. Предлога дефинисан као природни језик глувих особа, сматрамо да је потребно детаљније уредити ова питања. Предлагач је пропустио да их реши, а ми сматрамо да је врло значајно утврдити да тумач може бити само лице које има одговарајући сертификат и које је уписано у јавни регистар. Ово је од виталног значаја када се има у виду да се управо преко тумача остварују права глувих особа у поступку. Из истих разлога, имајући у виду озбиљност и значај делатности тумача, важно је утврдити када једно лице може изгубити статус тумача, односно битно је утврдити права и обавезе, основна етичка правила за вршење ове делатности. Поред тога а не мање важно потребно је утврдити право на накнаду

за рад тумача. На овај начин се увиди ред у обављање ове делатности. Истовремено се обезбеђују услови за правовремено планирање средстава за ангажовање тумача, јер без обезбеђених средстава право глувих на употребу знаковног језика остаје само мртво слово на папиру.

А М А Н Д М А Н XII

У члану 11. у ставу 1. речи: „из члана 6. став 1. овог закона“ и „, уколико удружење располаже средствима опредељеним у складу са законом за те намене“ бришу се.

У ставу 2. речи: „уколико располаже средствима опредељеним у складу са законом за те намене,“ бришу се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом предлажемо да се у погледу обавезе удружења, односно савеза да обезбеде тумача брише ограничавајући услов да то чине уколико располажу средствима опредељеним у складу са законом за намену ангажовања тумача. Сматрамо да је недопустиво да у закону, који је суштински представља разраду уставним зајемчених права, стоји ограничење – уколико постоје средства за те намене. Сматрамо да средства морају бити обезбеђена у Буџету Републике Србије и да, будући да се преносе овим удружењима за те намене, удружења, односно савези морају обезбедити тумача, без икаквог изузетка. Недопустиво је да се удружења ослобађају обавезе због тога што држава нема довољно снаге да гарантује остваривање Уставом зајемчених права.

А М А Н Д М А Н XIII

У члану 13. речи: „из члана 6. став 1. овог закона“ бришу се, а речи: „јавној служби“ замењују се речима: „државном органу, органу територијалне аутономије, односно органу јединице локалне самоуправе“.

О б р а з л о ж е њ е

Предложени амандман представља усаглашавање са чланом 7. Предлога закона, где се у контексту поступка пред јавном службом користе термини наведени у овом амандману. Будући да је члан 13. логички повезан са чланом 7. сматрамо да је амандманско решење исправније од решења Предлагача.

А М А Н Д М А Н XIV

У члану 16. став 1. тачка 1) речи: „у складу са могућностима, односно у оквиру расположивих средстава“ бришу се.

О б р а з л о ж е њ е

Као што смо навели у амандману на члан 11. сматрамо да је недопустиво да се, у погледу средстава која је потребно издвојити у Буџету Републике Србије за ове намене, користе паушални термини „у складу са могућностима“ или „у оквиру расположивих средстава“. Средства за ове намене треба да се опредељују у складу са потребама и у складу са циљем да се обезбеди апсолутно равноправни третман глувих особа у друштву, а нарочито у погледу образовања, политичког и друштвеног ангажовања и у постпцима у којима се одлучује о њиховим правима.

АМАНДМАН XV

У члану 17. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Приликом директног преноса или емитовања снимака седница Народне скупштине као и седница Владе путем електронских медија, обезбедиће се превод на знаковни језик“.

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да, полазећи од начела и интенције Предлога закона, није довољно само „подстицати примену знаковног језика на електронским медијима“, већ и обезбедити превођење на знаковни језик седница Народне скупштине, као највишег представничког тела грађана Републике Србије и носиоца уставотворне и законодавне власти. Осим тога, сматрамо примереним да се и директни преноси седница Владе или емитовање снимака са тих седница такође морају превести на знаковни језик, како би глуве особе оствариле права нормирана у начелима овог закона.

АМАНДМАН XVI

У члану 19. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„У спровођењу мера из става 1. овог члана савез:

- 1) води евиденцију тумача знаковног језика;
- 2) предлаже тарифу за плаћање трошкова и накнаде тумача за органе јавних служби;
- 3) предузима мере за остваривање покривености територије Републике Србије тумачима знаковног језика;
- 4) развија знаковни језик у Републици Србији;
- 5) координира рад тумача;
- 6) води евиденцију о раду тумача;
- 7) сарађује са органима јавних служби и удружењима грађана;
- 8) обавља и друге послове у складу са посебним законима и својим општим актима.

О б р а з л о ж е њ е

С обзиром да савез има једну од централних улога не само у спровођењу овог закона већ, уопште, у афирмишући права глувих особа, њиховој заштити и унапређењу њиховог положаја у друштву, сматрамо да овим законом треба прописати и неке од надлежности савеза у циљу ефикасније примене овог закона као и других прописа у оквиру мера за унапређење употребе знаковног језика.

А М А Н Д М А Н XVII

У члану 22. додаје се нови став 2. који гласи:

„Министар надлежан за послове унапређења заштите особа са инвалидитетом донеће подзаконске акте у року од 60 дана ступања на снагу овог закона.“

О б р а з л о ж е њ е

Амандман представља усаглашавање са амандманом којим смо предложили увођење Регистра тумача и Кодекса професионалне етике тумача.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Марко Ђуришић

проф. др Љубко Веселиновић

Снежана Маловић

проф. др Никола Стојадиновић

Биљана Хасановић-Кораћ,

Владимира Кораћ

Александар Сенић

Александар Сенић

Бранка Каравидић

Бранка Каравидић

Горан Богдановић

Горан Богдановић

Иван Карић

Иван Карић

др Благоје Бралић

Благоје Бралић

ПРИМЉЕНО: 21. 04. 2015 *RC*

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-673/15		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група

БОРИС ТАДИЋ-Социјалдемократска странка, Заједно за Србију, Зелени Србије
20. април 2015. године

Београд

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог Закон о употреби знаковног језика подносим:

А М А Н Д М А Н І

Назив изнад члана и члан 8. мењају се и гласе:

„Право на употребу знаковног језика у политичком животу и јавном деловању
Члан 8.

Глува особа из члана 6.овог закона има право на употребу знаковног језика када учествује у раду политичких странака, удружења грађана, органа јавне власти, као и свим другим животним ситуацијама јавног деловања а у којима општећеност слуха представља сметњу у задовољавању њених потреба.“

О б р а з л о ж е њ е

Аманџманом се проширује право глуве особе која учествује у политичком животу и на ситуације када је та особа друштвено ангажована кроз рад у политичкој странци, али и удружењу грађана, чиме се омогућава да пред органима јавне власти ове особе делотворније остварују своја права. Осим тога, решење Предлагача је у приличној мери недоречено, те се из тих разлога интервенише овим аманџманом.

АМАНДМАН II

У члану 15. после става 3. додају се нови ставови 4. и 5. који гласе:

„Министарство на предлог савеза прописује тарифу за рад тумача знаковног језика.

Тарифа из става 4. овог члана објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије“ као и на званичним интернет страницама савеза и Министарства.“

О бразложење

Сматрамо да је потребно да се у ситуацијама које нормира члан 15. Предлога заакона, као и у другим случајевима ангажовања тумача за знаковни језик, неопходно прописати накнаду за рад тумача, и то кроз тарифу коју прописује Министарство а на предлог савеза.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Слободан Хомен

ПРИМЉЕНО: 21. 04. 2015 *920*

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Демократска странка
21. април 2015. године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Владности
0	011-673/15		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о употреби знаковног језика, подносимо

АМАНДМАН

У члану 14. став 2. мења се и гласи:

„Средства за услугу тумача за знаковни језик из става 1. овог члана може обезбеђивати послодавац.“

Образложење

Сматрамо да је неопходно да и послодавци, који запошљавају глуве и наглаве особе треба уколико су у могућности да обезбеде и тумача за знаковни језик.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Борислав Стефановић

Гордана Чомић

Дејан Николић

Балаша Божовић

Јован Марковић

Јована Јовановић

Иван Јовановић

мр Александра Јерков

Весна Мартиновић

Драган Шутановац

Горан Ђирић

ПРИМЉЕНО 11. 04. 2015

13⁰⁰
13/15

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група

БОРИС ТАДИЋ-Социјалдемократска странка, Заједно за Србију, Зелени Србије

21. април 2015. године

Београд

Орг.јел.	Број	Датум	Вредност
09	011-673/15		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Обавештавам Вас, да се у АМАНДМАНУ I I на члан 15. Предлога Закона о употреби знаковног језика, који сам поднео дана 21. априла 2015. године, под бројем: 011-673/15 у 9,50 часова, поткрадла техничка грешка, те овим путем вршим исправку тако да поднети амандман гласи:

АМАНДМАН I I

У члану 15. после става 2. додају се нови ставови 3. и 4. који гласе:

„Министарство на предлог савеза прописује тарифу за рад тумача знаковног језика.

Тарифа из става 3. овог члана објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије“ као и на званичним интернет страницама савеза и Министарства.“

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да је потребно да се у ситуацијама које нормира члан 15. Предлога заакона, као и у другим случајевима ангажовања тумача за знаковни језик, неопходно прописати накнаду за рад тумача, и то кроз тарифу коју прописује Министарство а на предлог савеза.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Слободан Хомен